

Besvarelse (24/4 79):

Indenrigsministeren (Enggaard):

I begrundelsen for det stillede spørgsmål henvises til en artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten den 18. april, hvoraf fremgår, at indenrigsministeriet og arbejdsministeriet skulle have planer om at give adgang for unge arbejdsløse til at indgå i projekter, der kan påføre det private erhvervsliv en unfair konkurrence.

Indenrigs- og arbejdsministeriet er siden ikrafttrædelsen af loven om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommunerne blevet stillet over for spørgsmålet om kommunernes mulighed for at etablere beskæftigelsesprojekter, der indebærer produktion og afsætning på det almindelige marked. Det er en kommunalretlig grundsætning, at kommunerne ikke må beskæftige sig med almindelig produktion og afsætning, herunder yde støtte til det private erhvervsliv, medmindre der er speciel lovhjemmel eller foreligger en særlig kommunal interesse. Denne regel skal sikre, dels at kommunerne ikke skaber konkurrenceforvridning, dels at kommunerne ikke beskæftiger sig med områder, hvor de ikke er tilstrækkeligt kompetente. Med loven om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger (lov nr. 488 af 14. september 1979) er der givet adgang for kommunerne til at beskæftige unge arbejdsløse ved utraditionelle projekter (genbrug, alternativ energi m.v.). Selv om udgangspunktet må være, at de produkter, der fremstilles ved sådanne projekter, først og fremmest må være beregnet til den pågældende kommunes eget brug, er det min opfattelse, at det bag loven liggende formål – beskæftigelse af unge arbejdsløse – gør det forsvarligt, at der ikke skrives ind over for afsætning af de eventuelle produkter, der herudover frembringes ved disse projekter. Dette er ud fra en betragtning om, at afsætningen må anses for en nødvendig følge af projekterne på samme måde som afsætning af produkter fra revalideringsvirksomhederne. Ved vurderingen af disse forhold er det selvsagt et væsentligt moment, om der er forståelse for og accept af et givet projekt hos erhvervslivet og fagbevægelsen i det pågældende område. De hidtidige erfaringer har også vist, at kommunerne tillægger dette af-

gørende betydning ved igangsættelse af beskæftigelsesprojekter.

De i pressen omtalte overvejelser i arbejds- og indenrigsministeriet vedrører alene eventuelle nærmere retningslinjer for etablering af de nævnte projekter.

Til *undervisningsministeren (18/4 79)* af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Finder ministeren det rimeligt, at elever i skoletiden må deltage i biografbesøg og børneteaterforestillinger, når de ikke må deltage i en juleafslutning i kirken?«

(Spm. nr. 845).

Begrundelse.

Det er urimeligt, at man kun er bange for den kristne påvirkning af eleverne, mens den påvirkning, der på anden måde sker af eleverne i skoletiden, f. eks. ved at de deltager i politiske børneteaterforestillinger eller i biografbesøg, uden at forældrene ønsker det, stort set kan foregå upåagtet.

Besvarelse (25/4 79):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Med hensyn til folkeskoleelevers deltagelse i juleafslutning i kirken henviser jeg til mine svar henholdsvis af 27. og 28. februar 1979 på spørgsmål fra henholdsvis Chr. Christensen (nr. 610) og Burgdorf (nr. 614). Det fremgår af svarene, at elever gerne må deltage i en juleafslutning i kirken i skoletiden – og hvis juleafslutningen lægges uden for skoletiden, er der intet i vejen for at give den form af en egentlig gudstjeneste med prædiken.

Der er heller ikke noget til hinder for, at et skolenævn godkender anvendelse af en børneteaterforestilling eller filmforevisning som et undervisningsmiddel, f. eks. i orienteringsfagene, hvis anvendelsen af et sådant undervisningsmiddel indpasses i den samlede undervisning på en sådan måde, at alsidigheden tilgodeses.

Til *udenrigsministeren (18/4 79)* af:

Jørgen Junior (FP):

»Hvad vil regeringen foretage over for EF-Kommissionen i anledning af, at den udtaler sig om udenrigspolitiske anliggender,